

Ahmet Gūntan
mahkeme kitap.

MAHKEME KİTAP.

Ahmet GÜNTAN

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 2302

Şiir - 202

Mahkeme Kitap. / Ahmet Güntan

Kitap Editörü: Filiz Özdem

Düzeltili: İncilay Yılmazyurt

Kapak Tasarımı: Nahide Dikel

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2006

Bütün yayın hakları saklıdır.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında

yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.

Yapı Kredi Kültür Merkezi

İstiklal Caddesi No. 285 Beyoğlu 34433 İstanbul

Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23

<http://www.yapikrediyayinlari.com>

e-posta: ykkultur@ykykultur.com.tr

İnternet satış adresi: <http://yky.estore.com.tr>

www.teleweb.com.tr

Ahmet Gntan (İzmir, 21 Mayıs 1955), ilköğrenimini İzmir Güzelyalı Mdafa-i Hukuk İlkokulu’nda, ortaöğrenimini İzmir Bornova Maarif Koleji’nde tamamladı; ODTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü’n bitirdi. Őiirleri ilk olarak Kasım 1977’de Birikim dergisinde çıktı. Aynı yıllarda Yeni İnsan dergisinde müzik yazıları yazdı. İlk kitabı İlk Kan (1984) ile adını duyurdu. Altı yıl aradan sonra 1989’da çıkan, kendi yayımladığı Köpüklü Bir Kan, Bir Duman, kitapçılarda satılmadı, yaklaşık 200 kişiye postalandı. Nezle, Lale Müldür’le birlikte 1990’da yayımladığı paydaş kitap Voyıcır 2’de yer aldı. Çeřitli dergilerde şiir üstüne yazıları yayımlandı. Haldun Bayrı’nın İki Őahit ve Diğeri (Metis, 1997) kitabında bir okuma notu yer aldı. Deneme kitabı Esrârîler 2003’te, yeni bir şiir ihtiyacını dile getirdiğı “Parçalı Ham Manifesto” 2005 yılında kitap-lık dergisinde yayımlandı.

Şiir kitapları: İlk Kan (1984);

Köpüklü Bir Kan, Bir Duman (1989);

Voyacı 2 (Lale Müldür ile birlikte, 1990);

Romeo ve Romeo. (YKY, 1995);

İlk Kan. (İlk Kan ve Köpüklü Bir Kan, Bir Duman'ın birlikte basımı, YKY, 1998);

İkili Tekrar. (YKY, 1999)

Deneme: Esrârîler (YKY, 2003)

Ahmet Gûntan'ın

YKY'deki kitapları:

Romeo ve Romeo. (1995)

İlk Kan. (1998)

İkili Tekrar. (1999)

Esrârîler. 2000/2001 (2003)

Mahkeme Kitap. (2006)

MAHKEME KİTAP.

CÜMLE.

Kurmadığım cümle kalmadı.

Cümle bir cenderedir, hepsi.

Esas muhalefet hakkı bütün
cümleleri kurmuş bitirmiş
olanındır.

Kırsan, büksen, ne yararı var,
cümleyi kuracaksın, ortada
bırakamazsın.

Dadacılar cümleleri ortada
bırakırdı, zimzim zanzibar
zimzalla zam, ama onlar
ancak fikir olarak güzeldir.

Kalpten kalbe bir şeyler aktığı
da bir gerçek ama.

Cioran'ın cümleleri
uykusuzluğun taşıdığı
sonrasızlık ritmiyle akar, akar,
bu kadar haklılık dilin
taşıyabileceği bir şey değildir.

Ama cümle, karakteri icabı
hep bir haklılık ileri sürer.

Haklılıktan vazgeçmek için
belki iki yüzyılı görmüş
geçirmiş olmak lazım, fikirler
evrile devrile ne hale geliyor,
kur bakalım hadi artık o

cümleleri.

Thomas Mann, iki yüzyılı
görmüş bir yazar olarak
(1875 - 1955), dilin yakasını
bırakmış bir adamın
cümlelerini kurar.

Abdülhak Şinasi Hisar da
iki yüzyılı görmüştür
(1888 - 1963), ama
cümlelerinin dizginlerini
bırakacak hoşgörü onda
yoktur.

Cümlelerin etrafını boşaltarak onları
görünür kılan şairlerdir.

İlhan Berk, alfabe değiştiğinde
on yaşındaydı (1928),
cümleleri okula yeniden giden
öğrenci, cümlelerin kolayca
kurulabileceğini biliyor.

“Maksadımızı tam olarak
anlatan söz dizilerine cümle
deniyor”, nasıl eski bir tanım.

Cümle sıcak mücadeledir,
yoksa niye ömür boyunca arka
arkaya aralıksız bu kadar çok
cümle kuralım?

Sıcak mücadelenin dışına
çıkma ihtimali şairlere belirir,

o da biraz, şair řanslı,
inatçıysa.

Cümle kurmadan anlařma
imkânı var mı, var, ama ona
medeniyet demiyorlar, cümle
kurmak medeniyettendir
diyorlar, o zaman abi gibi
insanın koluna giren
cümleden daha medenisi var
mı?

Hintliler İngilizce konuşurken
“Şuradan bir simit alalım”
yerine “Şuradan bir simit alma
durumu ortaya koyalım”
derler, tercih kesin, bizdeki
“Şuradan bir simit alma
durumu ihdas eyleyelim” ile
aynı.

Herkesin gönüllü katıldığı
bir diktatörlük, cümleler
diktatörlüğü.

At Ali, at! Tut Ali, tut! Bu
karga ne budala!

Bir şair olarak toplumun
sustuğu ânı arıyorum.

SAVUNMALAR.

2002 – 2005

Firkat demidir ko şî'ri, Ahmed

Mahşer gününe terâne sığmaz

Ahmed Paşa

KARGANIN SAVUNMASI.

Ağacın kesik dalında tutunacak
yer buldum. Ka. Oku unut oku
unut kör tarihte kayboldum.

Babam kır kargasıydı hâkim bey.

Başına şey gelmiş, sonra barışmış
onunla.

Ka. Korkmadan konduğu korkulukla
kardeş kalıp kocamak isterdi,
göç olmuş, olmuyor.

Ka. Kılavuzu kaba korku olan

Aile Türkçesini koruyamıyor.

Herkes karga akşam karanlıkta.

Ben görsem rengimi korkmuyorum,
sabaha kalan beni heyecanlandıran.

Şu uzun binaların tepesinde,
bize hükmedenler yaşıyor. Ka.

Kara kara kargalar, kararan kırlarda
kanat kırdılar, karanlık kavgalara
katılmadılar.

Ben de bu Japonları hiç anlamadım,
karanlık, koyu. Ka. Ama onlar için
en güzeli ham meyvenin güzelliğiymiş,
bu doğru, karga bok yemeden,
erkenden.

Zor bu kargalık, delikanlılık.

Mahkemesi olmaz, 21. yüzyıla karşıyım
ben sizin, büyük cehennem, birey

yüzyılı.

Ka. Gençtim, budalaydım,

her denilene inandım, otuz yıl

şehre göç şuradan kabilelerle.

Ağzında peynirle konan kargayı

gören var mı?

Hadi leylekle tilki tamam, leylek

hakikaten içemez yassı çanaktan,

gagası doğuştan, şeklen imkânsız,

zaten göçten feleğini şaşırmış.

Pekmezle yoğurdu karıştır al sana

kargabeyni. Kılavuzum, karayım,

budalayım.

Afrika'yı gördüm, esas olay orada

ağaçlardır, hayvanları boş ver. Ka.

Koca fil ağacın yanında heybetsiz

kaldı.

Bir dilenci gördüm, kim onun

hükümeti? Buna kargalar mı?

Cinayet yüksek binalarda. Ka.

ŞAİRİN SAVUNMASI.

Sevmediğim sınıfın içine
bu beyin kimyasıyla doğdum
ben. Dura baka dura baka.
İster istemez şair oldum.
İstemez miydim köyde doğup
büyümeyi, Elazığ'dan Siirt,
Ceyhan, Mersin göçmeyi,
İstanbul'a Vefa'dan girip
Beyoğlu'na inmeyi. Tam yuva
bulurdum beni şair yapan
kimyaya. Dur bakalım.
Elime baktım bir gün, öyle
şiir yazarken, ne yapıyorum
ben pek bilmem her şeyi.
Bakalım. Dur bakalım.
Meşeyi, zeytini, inciri severim
çok, neden tam bilmiyorum.
Bazen rüyamda bile görürüm
onları. Dur bakalım.
Bir ideali olmayan ağaçlar. Şairler de.
Bazen onlar da rüyamdalar.
Ayak birden taşa çarpar vücut
tökezlediğinde nasıl tamamlarsa
beyin bir anda eksiğini bir sürü
şeyi kendim buldum.
On altı yaşında şakadan hapse
attılar taş üstüme bir daha

yazma söz ver ait olarak çözdüm

şiiir tekniğini. Bakalım.

Dur bakalım. Şiir birkaç

ideali kaldırır. Bu da benim

savunmam hâkim bey.

Birkaç ideal. Karşıya el sallamak bile

istemem. Şimdi bir tabiat olayı iyi

giderdi. Dur bakalım.

Devamlı sallanan bir bacakla şiirimi

koruyorum. O benim şiir yazan

bacağım. Şair Haşim ölmüş

bu yaşta.

İçimden bir ses bana bayağı

hayır dedi, bunu benim sınıfımdan

kimse anlamadı. Şeklen imkânsız.

Ama dur bakalım.

Şiir Topu ideali ile yandım yıkıldım,

artık Top Şiir yazmak istemem hiç.

Toplayıp değil parçalayıp bakıp.

Gerçi bir şair dinlemiştim,

gençti, aradığım ahlakta dedi.

Bir de galiba. Dur bakalım.

AĞACIN SAVUNMASI.

Çok şey gördüm beni kesen
adamın yüzünde, oradan
öğrendim. Şişşşş sus.
Boşluğa konmuş, dala,
budala karga, uyandırma.
Çekilmek imkânsız, saklandım
diyelim, tarih denen tarhana
çorbasından.
Çok olaylar olmuştu, şişşşş sus.
Hatta öyle dendi, bunları ağaç
bilir, başka hiçbir şey bilmez ağaç.
Yalnız ağaçlar uzun ömürlü
ağaçlar.
Bir ağaçtan bile daha iyi durup
bekleyen Abdülhamid mesela,
uzun ömürlü, ölümü ta 1918,
Yalnız Ceviz Köyü'nü kuran
Anadolu'dan uzak.
Bu ceviz yayılıyor yayılıyor,
kubbesi böyle bütün dünyayı
tutuyor. Şişşşş sus. Karın altında
suskun harabelerden uzak.
İnsanın büyüme istikameti de
ağaca benzer hâkim bey,
kümbet gibi dikilir. Ne var ki
ağaç sabit, insan gezegendir.
Tohum ağaç olduktan sonra

kaybolmuştur hâkim bey,
gasptan korkmayacak kadar
mülkiyetten uzak.

O daldaki gaybet-i efkâr,
o dili yok, o tasarımsız,
şışşşş sus, o araya giren
düşünceleri savmak için
hızlı hızlı dua etmekten uzak.

Öyle duruyor bakıyor bakıyor sonra
unutuyor iki kere kendini kesmişti
eskiden ağaçlar kesildi mi biz de
kökleri çıkarır evde yakardık
su dolar kocaman çukurlara.

Bir adam sabah gölgemi çitle
çevirmişti, ağaçları seven o şair
bunu yazmıştı.

Gitmedim, hâlâ buradayım,
şışşşş sus. Uçmasın.

Belediyenin kaydından da
düştüm. Biyografisinin ipini
kimseye bırakmayanlardan uzak.

Birleşmiş Milletler 1945,
CIA 1947, İsrail 1948.

Şışşışışışı, susssss.

ER HALEF DEMİR'İN SAVUNMASI.

İçim çok dolu hâkim bey.

Hep para konuştular. 3 lira,

5 lira. Bazen kalbimi göç

ediyorum beyin göçü.

Bizim orada herkes akrabadır,

inanır mısın? Yüzleri de.

Amerika'da o genetikçileri

şaşırtır bunlar Siirt'te.

Ümit Burnu'nda o kış, 1860,

sıkılmış bekleyen denizci,

bilseydi sıkılmazdı. İnsanın yüzde

seksen sudur. Tuzu da

denizle aynı.

3 lira, 5 lira. Kurşun beni

okşamıyorsa deler. Sefer dedem,

Salih amcam, Hacı dayım,

buraları, bu köy. Dünyada

gençler için hayat şimdiki

kadar ümitsiz olmuş

her zaman.

Gidiyorum yaylaya, su

bağlaya bağlaya. Karlofça 1699,

1556 Fuzûlî ölüyor,

1799 Şeyh Galib. Uhud, 625.

Uçurumdan düşmüşüm

üstü kapalı bir yere.

Göç bitti sevgilim, bu durak

en son durak, kalktı göç
eyledi Vefa elleri. Sana bir an
dikkatli bakan benim için
tecavüz sayılır.

Portakal yapraklarının
üstüne tıp tıp tıp düşen
yağmurla böyle her yeri
güzel bir koku kaplar böyle
12 yaşında oturur kayanın
üstünde seni bulmayı
düşünürdüm.

Yarıya kadar okudum.

Allah’a ulaşmak için yola
çıkan 100 yoksul dileği içinde
kaybolur sandım dileğim.

3 lira, 5 lira. Para, para, para.

Elimdeki sopayla yürüdükçe
ardımdan yolu çizer, giderim.

Allah olmayınca, tarih olmuyor.

Klorofil buldu doktorlar bende,
artık av bitti, bir ağaç gibi donup
kalabilirim.

BAĞDAT'IN SAVUNMASI.

Bismillahirrahmanirrahim.

Zor savunma. Parçalanmışı ben
toparlamam. Bom ba.

Bağdat seni delik delik delerim.

Anlaşanlar, koca koca adamlar,
Bağdat anlaşması.

Bom ba. Demirden yapıldı,
atası gürz, altın MÖ 6000,
bakır MÖ 4200, demir
MÖ 1500. Yanımda gelip
fotoğraf bile çektirdiler.

Anlamı atlayan iki kere
başarılı olur.

Ağaç tanımadı sosyal şeyi.

Bom ba. Açtı çiçeğini.

Manzaraya düşkün yazar
okunmak için teknik
problemini çözer.

Herkes herkesi aldattı, El Reşad
Hastanesi'nde olanları unutma.

Al lah. Bu bir, bir de insan yağı
mafsallara iyi gelir diye kanlı
çınarın altında parçalanan
satılan sadrazam, 1648.

Türklerin ruhsal merkezi
dağ mı ağaç mı, belki ikisi de,
dağdaki ağaç, iki sabit üst üste,

ihtiyarlığı özlüyorum.

Bağdat seni delik delik delerim.

Bom ba. Köküyle yan yatmış
palmiye. Cidde'ye de palmiyeleri
ta Cezayir'den Fransızlar
getirirdi, serbest ticaretin
yerinden olmuş palmiyeleri,
yıl 1983.

Adalet her şeyden değerlidir,
değişen bir şey olmaz. Para
sofuluğu bozar, suçluyu da
hâkim affeder. Al lah.

5. Murad galiba, okudum ama
unuttum, kendini havuza atıyor,
kan istemem, padişahlık istemem.
Bunu Abdülhamid görür, ben
bakamam.

Bağdat'ın içine girilmez yastan.
Savaşta esans satan adam
sosyal sağır, ağaç gibi. Bom ba.
Bu böyle sürer, tarhana çorbası,
ağaçlar kesilir, şairle karga
hep budala.

Sensiz burada Bağdat kadar
yalnızım hâkim bey. Biçim,
anlama ihtiyaç duyduğum
andan itibaren parçalanmıyor.

Maç kaç kaç, üç üç.

Hiçbir zaman ağzınla yiyip,
yediğini şeyden boşaltan
olduğunu unutma. Beyin
bunun üstünde çalışıyor.
Her şey iyiye doğru gitmez.
Değişir birden. Bom ba.

AYRILIĞIN SAVUNMASI.

Elimde değil ayırıyorum.

Var ama bir bildiğim.

185 şairi buyruğunda

koruyan bak odur

İstanbul'u ayıran, 1453.

İnsanları dörde ayırdım,

yeniler, kapı önündekiler,

içeridekiler, sonra eskirler.

Tahranlı ikizleri ayıramadım.

Onlar için ayrılık Allah yanıdır.

Mevlânâ'yı insan sıfatlarından

ayırdım. Şair Haşim'i ayıramadım.

Vicdan yaşamsaldır, kavuşmanın

da. Tutarlı düşünceyi ayırdım,

hasret çekti. Oy.

Oy ağacı kargadan ayıramadım,

hayret. Şairi kestim ayırıverdim,

şu ayrılık korkusuna bakın siz.

Şiir Adam, ta neandertallerin

iyi savunucusu, tarih onda

ayrılık korkusu.

Kalp ile inzivaya çekilenlerin

çoğu, mühendis bunlar,

Türkle Kürdü ayıramadım.

İnziva, ayıran şeylerden

sıyrılmaktı.

Tarhanam bak toprak toprak.

Yahya Kemal'ın mezarında
Haşim'in ruhu için dua eden
ayrılıkçı.

Mal sahibi mülk sahibi
son ettirgen son sahibi. Hayret.

Ben böyle ayırmadım.

Ayrılık ayırdı beni. Asker
ocağında, çarşı izninde.

Ayrılık ayırdı da beni.

Bilmem.

Daha çok bir kimya olayı ayrılık
çok tuhaf, ablam kimya temeldir
der.

Öte yandan evcil köpek hayret
yavaş yavaş kalmaya alışır
kısa ayrılık ile başlanır sahibi
ayrılık sürelerini uzatılır.

Hâkim bey bakın ne
diyeceğim bana 3 tarih ver
dedim Yalta Malta Romanya
dedi Yalta 1945 Malta 1989
Romanya 1989 oy.

ÇOCUĞUN SAVUNMASI.

Allahım. Beni büyüt Yarabbim,
çok küçük kaldım. Ne olurdu
düşünsene çam zeytin verseydi.

Allahım sen o cevizleri patır
patır o Japonların üstüne
karga ne çok gülmüştüm
Yarabbim. Öyle bir şey değil,
karanlık bir kuyudan
yeni çıktım çocuklar.

Yeni öğrendim anlamayı,
ormanda bulduk onu. Allahım
seni kaybettiğim zaman çok
korkuyorum Yarabbim.

Amik Ovası kardeş ovası,
Titüs Tüneli kardeş tüneli.
Çıktım Bakras Kalesi'ne baktım
aşağı, hadi dayı, bize masal
anlat.

Sen hâkim ol Yarabbim.

Tarihin işi gücü var, beni
yazmaz. Sonra vicdan da Allah'ın
kardeş karakutusu.

Göğsünde kardeş incire
yuva bulamamış harabeye
harabe. İnsan lanetlendiğini
hiç bilir mi dersin?

Bana sorarsan ben milattan

önce ölmüşüm, düşün

Midas için biteni Kimmerler

karşısında.

Meselem alınyazım gibidir

meselem 30 yıl sonra bu

keçiboynuzunun altında bir

şair dinlensin yeryüzü

gökyüzüdür meselem.

Allahım. Anlatıyorum, sen

beni duy Yarabbim. Geldiğimde

gitmişti ağaç. Yeter artık 300

yıldır demiş gitmiş.

Yoğunluk azalabilir ama devam

şart. Ne olacağım ben büyüyünce,

Mantık Abidesi mi?

Deli deli şeyler. Allahım

Yarabbim. Evcilleşmenin

tarihi dayıcım köpek MÖ 10000

keçi kuzudan neredeyse MÖ 9000

eşek tavuk 4000 3500.

Ağyar değilim, buralıyım,

görünmezim, daha gelmeden

oraya varırım, ararım, sorarım,

hay Allahım o Japonlar.

BATTAL GAZİ'NİN SAVUNMASI.

Kimsin? Battal'ım, zamanlıya
kattalım. Battal seni ciğersizlere
karşı ben savunacağım hâkim
bey. Kim onun hükümeti?
Ben de şiirimden mimikleri
sildim okunmayız bizler
taşırız.

Gezme Battal bu dağlarda
beni de vururlar. Çok sonra
biliyorsun en önde zaten
şair yeniçeriler yürümüş.
Vardım sağ sakın şehrine,
millet üzgün durur Battal,
ıslama ekmek tarlası.

Gürzümü salladım
be gaziler ocağa atacak
ateş.

Ne yılan duydu, ne karınca
uyur, karıncalar uyumaz,
en iyisi natürmort.

Namaza duran ıslak çorapta
yoldaşın kestiği kurban
lekesini türbende gözümle
ben gördüm Battal.

Aşk ilahîye değgin güneştir^[1]
tam tepeden gölge kalmaz
vurduğun yerde.

Sırtlanın boynunu bilir misin,
kalındır, 2 sayfa yeter tarihe,
Persler gitti Roma geldi
Roma gitti Persler geldi
17 kahpe yara için 17 delik.
Kimsin? Battal'ım, zamanlıya
kattalım. Para kazandığı gün
yorganın altına kaçan şair,
Matbaadan Önce 1955.

Benim için Battal zamanlı benim
meselem. Lala bana çubuğumu
ver lala. Kim ne derse desin
Amerika iğrençsin.
Katla kendi gaileni 7 milyarla
uğuntuyu duydun mu Battal?
Ya. Kafan bin oldu değil mi?
Böyledir bu, böyle durur.
Battal ben de bu dağların
busunu sevdim.
Bana bir Aşkar bulsan,
bana gayret yoldaşı olsan,
bir iki ettirgen daha ursak,
aşk ilahîye değgin
güneştir, haydi Battal.

YOKSULUN SAVUNMASI.

Cır cır cırcır böcek bana
yoksulluğumu. Hayır. Vara
vara sırtımı bu sıcak taşa.

Hayır. Evinde yiyeceği
olmayan kimse.

Kuru kuru gömerler
yoksulu. Hayır. Kafası bin,
kalbi dolu. Hayır. Çıplağa
her şey dışarıdan mı gelir?

Bir ayrılık bir yoksulluk,
ölümü boş ver. Ne yapar
sence yoksul oğlan
mezarlıkta yoksul kıza?

156 milime 66 milim, neyleyim
doların enini boyunu.

Bazı şairler amigdalayı,
ben ayna nöronları.

Çıkıp bey sofrasına yemek
de yedik. Hasan beyin
vurdurduğu ırgat Osman
yatsın yanımda.^[2]

Burası Avrupa, Pound konuşuyor,
senin bu topraklara kadar gelmiş
bütün akrabalarının canını alan
kişiydi Battal.

Ben aynada yüzümü 40 yaşından
sonra gördüm hâkim bey.

Midas'ın son yemeđi de

međerse mercimekmiř.

Ne diyelim göğsüne Ali Baba

Harami yazılmış çocuğa,

Bağdat 2003.

Biri erkenci daha fazla acı

çekmesin diye enkazın altında

bileklerini kesiyor o ölmese

kurtarılıyor diğerı dışarıda

bileđini kesiyor, Marmara

depremi, 1999.

Balina nefesini çok uzun ben

inan daha uzun tuttum. Hayır.

Kurbağalar sesini yükseltti,

yağmur geliyor.

Bildiğimiz. Hayır. Her gün

uyuduğumuz. Hayır.

Karanlığı görmesin gözü.

Benden sonra gelen ikinci

cümlede saydım yalnızca

1 tek 0 sayısı var 1 sayısı 7

kere birler kardeřtirler de.

İlk ayrılık 2 ile başlar,

ondan 4 tane var.

EGE’NİN SAVUNMASI.

Şafak 730. Bilsem ki öleceğim,
Ege’ye döneceğim. Dağda
tek kalsam devam edeni
tanıyorum.

En önemli savaş son
savaştır, Tolstoy, ölümü
1910. Onu da dedim,
İzmir’in kurtuluşu, 1922,
babamın doğduğu yıl.

Namazdan sonra kahvede
herkes uyur, Ege uykusu,
10 dakika, kimseye teslim
olmadınız ama uykuya.

Bunu da dedim.

Ben farklılığımdan gurur
duymuyorum ben ayrılığa
toptan karşıyım hâkim bey.

Bak sahadan çıkıyor,
seyre dalıyor.

Onu da dedim, her durak
bir haberdir, sözünüzü
bitirmedikçe anlam
ortaya çıkmaz.

Şiir nedir bilmem ben şairi
tanırım. Bunu da dedim.

Bakın hâkim bey,
Germencik, Kokararı,

Kuyuburnu, Aşşalar,
Gabağaç, Üçardıç,
Yalnız Meşe, Güççükdaş,
Daşlıdarla, Kelmemedin Bağ,
Goca Çeşme, hepsi.

Bunu da dedim.

Uyuyan memuruna
yuva bulamamış müzeye
müze mi denir?

Toplama çarpma bunlar önce.
Çıkarmayı Ege’de şair çocuklar
buldu, bölme de sonradan
gelmiştir insana.

İpte tavuk da yürüttüm
göğsü kırmızı nar bülbülüne
tuzak da kurdum tutmadı
çocuk kalktın mı bakalım
aman başıboş da dünyaya?

Ben size diyorum natürmort
kendini savunacaktır.

Onu da dedim, çingirdaklı
nohut yemeye savaşı görmeye
geldim.

Ovadüzünde hapsolan
dağ adamı ilkokul birden
beri tartışılıyor demek ki
beni 29 yaşında doğurmuş
oturma odalarını sessiz tutan

ayakta kalma çabasıdır

bunu da dedim.

Zeytin ağaçlarının altında

yemin eden âşıklar, bunu

da dedim. Kargalar da parlak

şeylere düşkün oluyor.

DİPNOTLAR

[1] Şeyh Galib: Aşk bir şem-i ilahîdir

[2] Nâzım'ın vasiyeti